

redelsen af Sædomsfrivningstillægget, og hvad vil der saa blive tilbage? Kun — eller i alt Fald ventelig — en ubetydelig Drifts-capital. Naar man nu betænker, at der i den første Halvdeel af Theatersaaret kun er Udgifter og slet ingen Indtægter; naar man endvidere tager i Betragtning, at andre usforubseelige Uheld end de, jeg har nævnt, kunne komme til, og naar jeg endvidere maa bemærke, at det kunde være muligt, at der blev indleveret et Stykke til Opførelse paa Theatret, hvis Scenescættelse vilde koste betydeligere Summer — hvorledes vilde det saa være muligt for Theaterbestyrelsen at komme igennem? Den vilde da nærmest være henviist til at gjøre Gjæld, men dette er jo ligesom Bestyrelsen formeent. Endnu være det mig tilladt at henpege paa, at Theatret selvsølgelig i sin Virksomhed er uadskilligt fra Entreprise, og at det er i høj Grad ønskeligt, at Bestyrelsen har den behørlige Frihed til at kunne gaae frem med; i høj Grad beklageligt og læmmende for Theatret i det Hele er det, naar Bestyrelsen skal være ængstelig for enhver betydeligere Udgift, Theatret vilde kunne faae. Jeg vil derfor ogsaa af den Grund ansee det for meget beklageligt, om man for at spare en Udgift for Staten vilde gribe til det, som Theatret i dette Dieblil maatte være i Besiddelse af. Ved hvad jeg her har bemærket er jeg væsentlig gaaet ud fra den Forudsætning, at det Lovudkast om Theatrets fremtidige deconomiske Stilling, der er blevet indbragt her i Thinget, ikke bliver vedtaget. Smidlertid mener jeg, at man ikke kan gaae ud fra en saadan Forudsætning. Det Udvalg, der er blevet nedsat, vil snart afgive sin Betænkning, og det kan saaledes ventes, at Lovudkastet vil komme til Forhandling i den nærmeste Fremtid. Jeg skal endvidere bemærke, at Lovudkastet, saaledes som det er blevet fremlagt her i Thinget, ligesom er bygget paa den Forudsætning, at Theatret ikke havde Underballance i sin Kasse, men derimod et Overflud, og at det kun derved er blevet muligt at foreslaae et saadant Minimum af Udgifter fra Statens Side til Theatret som det, der er foreslaaet i Udkastet. Dette hænger saa nøie sammen med Theatrets nuværende Stilling, at det umuligt kan løsrives

derfra. Den ærede Ordfører begyndte ogsaa med at udtale, at han vilde have fundet det correctest at lade det hele Spørgsmaal blive uafgjort her; ogsaa jeg maa finde det aldeles correct foreløbig ikke at tage nogen Beslutning, men derimod oppebie de Forhandlinger, som ventelig om kort Tid ville komme til at finde Sted om det foreslaagne Lovudkast; der vil da navnlig kunne blive Anledning til at tage under Overveelse, hvorvidt det kan gaae an eller ikke at indskrænke paa en af de forskjellige foreslaaede Maader Statens Tilskud til Theatret for det kommende Aar. — Med Hensyn til hvad det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville) har udtalt angaaende det af Ministeriet stillede Forslag under Numer 22, der gaaer ud paa, at der skal ansættes en Assistent ved den betydelige Inspectorsamling, der for kort Tid siden er bleven erhvervet for Universitetet som skænket af Grosserer Westermann, da kan jeg ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem udtalte, at det kun kan være passende og rigtigt, at der udtales en Anerkjendelse og Paaskjænnelse af den høist værdifulde Gave, som baade den Afdøde og — og jeg kan være enig i, hvad den ærede sidste Taler derom har yttret — hans Søn have skænket Universitetet. Det af et Mindretal stillede Vædringsforslag under Nr. 24 kan jeg ikke andet end anbefale, og jeg troer væsentlig at kunne indskrænke mig til at gjentage, hvad jeg under Sagens anden Behandling udtalte. Jeg maa saaledes, for at gjentage Noget af, hvad jeg dengang yttrede, bemærke, at jeg anseer det for tvivlsomt, om man bør tilstaae Folkehøiskolerne, der efter deres Natur ere Fristoler, og som ere byggede paa Friheds- og Frivilligheds-Principet, større Tilskud fra Statens, det Offentliges, Side; men hvad jeg ganske særlig her troer at maatte fremhæve, er, at det er i høj Grad ønskeligt for Ministeriet at have det Kendskab til de enkelte Folkehøiskoler, som det i dette Dieblil ikke er i Besiddelse af. Under Sagens anden Behandling udtalte jeg, at Ministeriet allerede oftere havde været i Forlegenhed, naar Talen var om, paa hvilken Maade de af Staten bevilgede Tilskud til Folkehøiskolerne skulde fordeles, og denne Banfælgelighed vilde,